

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/362/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206079
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8513206079.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Miriam Szárazovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. Z., v konaní o zaplatenie 732,60 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 732,60, úroky z omeškania za obdobie od 21.11.2010 do 12.2.2012 vo výške 35,46 eur, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 732,60 eur od 13.2.2012 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 31.10.2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 732,60 eur, úrok z omeškania za obdobie od 21.11.2010 do 12.2.2012 vo výške 35,61 eur, úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 732,60 eur od 13.2.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom zo dňa 4.2.2016 vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 142,50 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta vo výške ako budú určené v písomnom vyhotovení tohto rozsudku, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň súd vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané platne nadobudnutie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní od jeho právneho predchodcu a žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie a toto odôvodnil tým, že v konaní doložil relevantný dôkaz, a to oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, z čoho mal súd vychádzať. Zároveň poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo/210/01, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy

o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky nepreukázal zmluvou o postúpení postupníka a poukázal na uznesenie KS v Žiline sp. zn. 8Co/564/2015, KS v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013. Zároveň uviedol, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Toto ustanovenie sa týka výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky. Naviac žalovaný bol v omeškaní viac ako rok. Žalobca nesúhlasil s rozhodnutím o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, pretože tento nemal žiadnu vedomosť o prejedávanom prípade. Tento subjekt vstúpil do súdneho konania pričom nemal vedomosť o prejedávanom prípade, teda nie je možné hovoriť o účelne vynaložených nákladoch na uplatňovanie alebo bránenie práva.

4. Krajský súd v Prešove rozhodnutím sp. zn. 12Co/81/2016 zo dňa 12.10.2016 zrušil rozsudok prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd dospel k záveru, že nebolo vykonané dostatočné zisťovanie okolností doručovania výzvy zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne žalovanému a z takto neúplného zistenia skutkového stavu súd vyvodil právny záver, že u žalobcu neexistuje nárok na vyplatenie žalovanej pohľadávky z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu. Odvolací súd považuje záver súdu prvej inštancie za predčasný, nakoľko nie sú zistené okolnosti či zo strany Slovenskej sporiteľne bola doručovaná výzva žalovanému a uviedol, že bude potrebné doplniť dokazovanie o listinné dôkazy týkajúce sa výzvy Slovenskej sporiteľne dlžníkovi, obsah takejto výzvy a doručenie tejto výzvy na preukázanie, či boli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

5. Právny zástupca žalobcu dňa 27.1.2017 doručil súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom uviedol, že v platobnej histórii, ktorá bola predložená v konaní a jej prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok je preukázané, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 25.11.2008, pričom predmetná výzva bola doručovaná zo strany právneho predchodcu žalobcu obyčajnou poštou. Na základe tohto žalobca tvrdí, že žalovaný bol zo strany právneho predchodcu žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok. Zároveň žalobca poukázal na § 151 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Teda za nesporné skutkové tvrdenia preto možno jednoznačne považovať aj skutkové tvrdenie o tom, že žalovaný bol zo strany právneho predchodcu vyzvaný na úhradu omeškaných dlžných splátok. V súvislosti s postúpením pohľadávky žalobca poukázal, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať. Poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4Obo/210/01, KS v Žiline sp. zn. 5Co/248/2016, KS v Košiciach sp. zn. 1Co/387/2015 ako aj iné. V ďalšom poukázal, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu § 92 ods. 8 Zákona o bankách ukladá. Uviedol, že zástava názor, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka. Norma obsiahnutá v tomto zákonnom ustanovení nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky v tomto prípade žalovanému, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 Zákona o bankách. Z vyššieho vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky bol v omeškaní po dobu 1260 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného s plnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. V tejto súvislosti poukázal žalobca na uznesenie KS v Prešove sp. zn. 12Co/223/2015. V závere vyjadrenia žalobca poukázal na bod 19.16 všeobecných obchodných podmienok podľa, ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a v tejto súvislosti taktiež poukázal na uznesenie KS v Prešove sp. zn. 9Co/145/2015, preto má žalobca za to, že nárok uplatnený žalobou je v plnom rozsahu dôvodný.

6. Žalobca podaním zo dňa 16.2.2015 špecifikoval uplatnený žalobný nárok (č.l. 130) a uviedol, že istina predstavuje sumu 2.827,01 eur, riadny úrok sumu 95,36 eur. Zároveň uviedol, že postupca poskytol žalovanému úver vo výške 1.510,32 eur, ktorý mal splácať v mesačných splátkach vo výške 40,70 eur vždy k 20.-tému dňu v mesiaci. Žalobca si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.11.2010 do 20.4.2012 v počte 18, v celkovej výške 732,60 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 20.4.2012 sa stali splatnými dňom 12.2.2012 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky

úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Zároveň poukázal na oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré bolo žalovanému zasielané dňa 24.1.2012 a žalovaný mal uhradiť predmetnú pohľadávku do dňa 3.2.2012. Mimoriadna splatnosť úveru následne nastala dňa 12.2.2012 do dôvodu dodržania lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Ob. zákonníka. Zároveň v prílohe zaslal žalobca podací hárok preukazujúci odoslanie listiny žalovanému.

7. Súd žalovanému doručoval všetky písomností (rozhodnutie KS v Prešove, vyjadrenie žalobcu zo dňa 27.1.2017, predvolanie na pojednávanie) na adresu jeho trvalého pobytu uvedenú v registri obyvateľov - Mesto Stará Ľubovňa a oznámenie o uložení zásielky bolo vyvesené na úradnej tabuli Mestského radu Stará Ľubovňa od dňa 15.5.2017 do dňa 29.5.2017.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

8. Dňa 30.4.2007 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe, ktorej bol žalovanému poskytnutý žalobcom úver vo výške 45 500,- Sk (1510,32 €) s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.4.2012 pri mesačnej splátke vo výške 1226,- Sk (40,70 €), pri pevnej úrokovej sadzbe 14,40 % ročne. RPMN za úver bola vo výške 23,18 eur. Dňa 25.11.2008 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že splácanie pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.10.2008 v sume 6.130,- Sk (203,48 €) s príslušenstvom a vyzval do, aby dlžnu sumu uhradil do 10 dní. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15.12.2011 právny predchodca žalobcu postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanému, ktorá vznikla porušením povinnosti zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2007. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanému listom zo dňa 27.12.2011. Výzvou zo dňa 24.1.2012 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval, žalovaného na úhradu pohľadávky z úverovej zmluvy najneskôr do 3.2.2012. V konaní si žalobca uplatňuje splátky splatné od 20.11.2010 do 20.4.2012 v celkovej výške 732,60 eur s príslušenstvom.

Zistený skutkový stav súd podriadil po tieto zákonné ustanovenia:

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť.

10. Podľa § 1 ods. 2 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZSÚ) sa zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

11. Podľa § 2 písm. a/ ZSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

12. Podľa § 2 písm. b/ ZSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 4 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 4 ods. 2 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

15. Podľa § 4 ods. 3 ZSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

19. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 1.1.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013.

Súd dospel k záveru:

22. Uplatnený žalobný návrh je dôvodný. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere dňa 30.4.2007. V dôsledku neplnenia zo strany žalovaného sa tento dostal o omeškania, na túto skutočnosť bol žalovaný upozornený právnym predchodcom žalobcu listom zo dňa 25.11.2008. Listom zo dňa 15.12.2001 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok a táto skutočnosť bola žalovanému oznámená listom zo dňa 27.12.2011. Následne žalobca listom zo dňa 24.1.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu a vyzval žalovaného na okamžité uhradenie dlžnej sumy vo výške 3.386,66 eur. Predmetná listina bola zasielaná žalovanému dňa 25.1.2012 doporučenou poštou. Súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu a teda má za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Žalobca si uplatnil splátky úveru od 20.11.2010 do 20.4.2012 v počte 18, čo predstavuje sumu 732,60 eur. Tieto splátky sa stali splatnými dňa 12.2.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom zvyšné splátky úveru si žalobca v konaní ani neuplatnil.

23. Súd priznal žalobcovi uplatnenú sumu 732,60 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 35,46 eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 732,60 eur od 13.2.2012 do zaplatenia.

24. Súd žalobu zamietol v časti 0,15 eur z uplatneného kapitalizovaného úroku z omeškania, nakoľko pri výpočte žalobcu v žalobe došlo k sčítacej chybe.

O trovách konania súd rozhodol takto:

25. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Podľa § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

28. O výške náhrady trov konania bude v zmysle § 262 CSP rozhodnuté samostatným rozhodnutím súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).